

จาวรรณ จึงประเสริฐ 2552: ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผลผลิตต่อหัวของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์วัลลภกร์ พลทรัพย์, Ph.D. 143 หน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผลผลิตต่อหัวของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยใช้ข้อมูลรายปีระหว่างปีพ.ศ. 2515-2550 ด้วยเครื่องมือทางเศรษฐมิติแบบ Cointegration เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ในระยะยาวของปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของผลผลิตต่อหัวของแรงงาน และ Error Correction Model (ECM) ที่ศึกษาการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อเข้าสู่ดุลยภาพระยะยาวแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาอยู่ในรูปฟังก์ชันการผลิต Cobb-Douglas โดยการศึกษาครั้งนี้มีสมมติฐานว่า ปัจจัยแรงงานจะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งแสดงโดยหน่วยของประสิทธิภาพแรงงาน (effective labour) และแบ่งการสะสมทุนถาวรเบื้องต้นออกเป็นการสะสมทุนถาวรเบื้องต้นในประเทศต่อหัวของแรงงาน และการสะสมทุนถาวรเบื้องต้นจากต่างประเทศต่อหัวของแรงงาน นอกจากนี้ปัจจัยอื่นๆ ในฟังก์ชันการผลิต ได้แก่ ปัจจัยทางด้านคุณภาพแรงงานที่วัดจากจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย งบประมาณรายจ่ายรัฐบาลด้านการศึกษาต่อหัวของแรงงาน งบประมาณรายจ่ายรัฐบาลด้านสาธารณสุขต่อหัวของแรงงาน และตัวแปรหุ่นภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่ถูกกำหนดจากภายนอกแบบจำลอง

ผลการศึกษาพบว่า การเจริญเติบโตของผลผลิตต่อหัวของแรงงานกับตัวแปรอิสระต่างๆ ได้แก่ การเจริญเติบโตของการสะสมทุนถาวรเบื้องต้นภายในประเทศต่อหัวของแรงงาน การเจริญเติบโตของการสะสมทุนถาวรเบื้องต้นจากต่างประเทศต่อหัวของแรงงาน การเจริญเติบโตของงบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษาต่อหัวของแรงงาน และภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กันในระยะยาว (Cointegration Relationship) อยู่จริง แต่ผลผลิตต่อหัวของแรงงานจะมีการกวัดแกว่งหรือเบี่ยงเบนไปจากเส้นทางการดุลยภาพในระยะยาวอันเนื่องมาจากผลกระทบภายนอก ซึ่งการเบี่ยงเบนนี้จะมีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวด้วยความเร็วร้อยละ 37 ต่อช่วงเวลา ดังนั้นถ้ารัฐบาลต้องการให้ผลผลิตต่อหัวของแรงงานเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายหรือเกิดเสถียรภาพในระยะยาว รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มขึ้นของการสะสมทุนถาวรทั้งจากในประเทศและจากต่างประเทศ เช่น มาตรการสนับสนุนให้ธุรกิจต่างชาติเข้ามาลงทุนที่เน้นถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากธุรกิจต่างชาติให้แก่ธุรกิจคนไทย การออกมาตรการกระตุ้นการลงทุนของภาคธุรกิจและรัฐบาล รวมถึงส่งเสริมการเพิ่มขึ้นของการสะสมทุนมนุษย์ให้พัฒนาตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีในระดับสูง เช่น มีการประสานงานกันระหว่างสถาบันการศึกษาและธุรกิจเอกชนร่วมกันกำหนดหลักสูตร ส่งนักศึกษาไปฝึกงานที่โรงงาน และให้การความรู้พื้นฐานแก่แรงงานในการป้องกันและรักษาโรค